

Respons

Bulgaria: Asylsystemet

- Har det vært noen endringer i lovgivningen på migrasjonsfeltet i Bulgaria den senere tid, og eventuelt hvilke endringer/ innstramminger er det snakk om?
- Hvordan var innvilgelsesprosenten i 2018 og i 2019, fordelt på de fem største asylsøkergruppene?
- Anvendes en «inadmissibility procedure» for søkere som kommer over grensen fra Tyrkia? Anses Tyrkia som et trygt tredjeland og hvilke kriterier brukes eventuelt?
- Foreligger det rettsikkerhetsgarantier i form av tilgang til tolk og advokat, og gis det mulighet for tottrinnsbehandling ved avslag på søknad?
- Behandling av returnerte etter Dublin-prosedyre

Innledning

Fra 2013 opplevde Bulgaria en kraftig økning i antall migranter og flyktninger til landet. Migrantere og flyktningene kom til Bulgaria over grensen fra Tyrkia og Hellas. Mange fortsatte videre, hovedsakelig gjennom Serbia, til andre europeiske land. Landet opplevde i denne perioden et stort press når det gjaldt mottak av migranter og flyktninger og behandling av søknader (Boček 2018, s. 4).

Totalt har antallet personer som søker om beskyttelse i Bulgaria gått kraftig ned de siste årene, fra omtrent 20 400 i 2015 til like over 2500 i 2018 (Romanian National Council for Refugees 2017). Dette skyldes først og fremst at flyktningeruten på vest-Balkan ble stengt etter avtalen mellom EU og Tyrkia i mars 2016 (Boček 2018, s. 4).

I denne responsen belyser vi enkelte forhold knyttet til asylsystemet i Bulgaria som utlendingsmyndighetene ønsker opplysninger om. Det er også utarbeidet en respons om mottaksforhold og bruk av internering i Bulgaria.

Responsen bygger i all hovedsak på åpne kilder. Det er særlig sett hen til informasjon fra viktige kilder som Asylum Information Database (AIDA), som har utgitt *Country Report: Bulgaria*, forfattet av den bulgarske Helsinkikomiteen (Savova 2019). I tillegg har Landinfo kontaktet det bulgarske State Agency for Refugees with the Council of Ministers in the Republic of Bulgaria

(SAR)¹ samt den bulgarske Helsinkikomiteen for å innhente oppdatert informasjon og/eller informasjon som ikke har fremkommet i de skriftlige kildene.

Asyllovgivning

Bulgaria sluttet seg i 1993 til FNs flyktningkonvensjon av 1951 og tilleggsprotokollen av 1967. Landet har sluttet seg til den europeiske menneskerettighetskonvensjonen (ECHR), og som medlem av EU, er Bulgaria også bundet av EU-lovgivningen på feltet, Common European Asylum System (CEAS) (Fuleihan et al. 2018, s. 5, 6).

Loven om asyl og flyktninger (LAR)² ble vedtatt i 2002, og sist oppdatert i 2019. Loven om utenlandske borgere i Bulgaria ble vedtatt i 1998,³ og sist oppdatert 2019 (Savova 2018, s. 9; Global Detention Project 2019, s. 9). Landinfo er ikke kjent med hva de aller siste lovendringene går ut på.

Det er SAR som har ansvaret for behandlingen av asylsøkere og flyktninger i Bulgaria. Det er to typer beskyttelsestillatelser som kan gis: flyktningstatus og subsidiær beskyttelse (humanitær status) (Savova 2018, s. 18).

Endringer i asyllovgivningen den senere tid

Det har vært flere endringer i loven om asyl og flyktninger og loven om utenlandske borgere de siste fire til fem årene. Landinfo har ikke fullstendig oversikt over alle lovendringene, men vil her nevne noen relevante endringer:

- I desember 2016 ble det vedtatt nye regler når det gjelder å fastslå identiteten til utenlandske borgere. De nye bestemmelsene gir myndighetene adgang til å internere i maks 30 dager for å fastsette identitet (korttidsinternering) (Matevžič 2019, s. 12-14).⁴
- Fra juli 2018 trådte en lovendring i kraft om at barn under 14 år som kommer alene til Bulgaria, skal henvises direkte fra grensepolitiet til barnevernsmyndighetene. Barn uten gyldige identitetsdokumenter mellom 14 og 18 år, blir fremdeles internert i interneringssentre (Savova 2018, s. 61).
- Fra årsskiftet 2018/2019 får Dublin-returnerte som ikke har endelig avslag på asylsøknad fra bulgarske myndigheter, plass i asylmottak, dersom de ønsker det (Savova, epost juli 2019). Dette er dog ikke resultat av en konkret lovendring, men en endring av praksis overfor Dublin-returnerte i og med at det for tiden bor få personer i asylmottak (Savova, e-post september 2019).

¹ SAR er det statlige organet for håndteringen av asylfeltet, og er underlagt det bulgarske justisdepartementet (Savova 2018, s. 14 og 15).

² <https://lex.bg/laws/ldoc/2135453184> (på bulgarsk, siste versjon foreligger ikke på engelsk)

³ <https://lex.bg/bg/laws/ldoc/2134455296> (på bulgarsk, siste versjon foreligger ikke på engelsk)

⁴ For en mer fullstendig beskrivelse av dette, se *Respons Bulgaria: Asylmottak og interneringssentre* (2019).

Opprinnelsesland og innvilgelser

I 2018 søkte 2536 personer om beskyttelse i Bulgaria. 1822 søknader var ikke avgjort per 31. desember 2018. 317 personer ble innvilget flyktningstatus, 413 personer ble gitt subsidiær beskyttelse, mens 1362 personer fikk søknaden avslått (Savova 2018, s. 7).

De fem største ankomstlandene i 2018 (i synkende rekkefølge) var: Afghanistan, Irak, Syria, Pakistan og Iran (Savova 2018, s. 7).

Tabellen under viser antall søkere, innvilgelser og avslag fordelt på de fem største ankomstlandene i 2018 i første instans (Savova 2018, s. 7):

	Antall søkere	Ikke avgjort (per 31.12)	Flyktningstatus	Subsidiær beskyttelse	Avslag
Afghanistan	1101	752	20	15	710
Irak	635	597	7	25	240
Syria	503	171	261	350	10
Pakistan	159	92	8	0	20
Iran	43	67	1	3	22

Som det fremgår av tabellen over, var det flest syrere som fikk flyktningstatus eller subsidiær beskyttelse.

I 2019 (perioden 1. januar – 18. juli) søkte 999 personer om beskyttelse. I den samme perioden ble det fattet 112 vedtak om flyktningstatus og 135 vedtak om subsidiær beskyttelse, og 648 vedtak om avslag på beskyttelse (Savova, e-post juli 2019).

Første halvår 2019 kom det flest søkere fra Afghanistan (56 %), Syria (18 %), Irak (8,1 %), Pakistan (5 %) og Iran (4 %) (Ilieva, e-post september 2019).

Såkalte pushbacks forekommer på grensen mellom Bulgaria og Tyrkia

En asylsøknad kan leveres på følgende tre steder: enten hos State Agency for Refugees (SAR) sine lokalkontorer i Bulgaria («on the territory»), på bulgarsk grensekontroll, eller fra et såkalt interneringssenter (Savova 2018, s. 13).

Bulgarske myndigheter beskrives som preventive når det gjelder å slippe migranter og asylsøkere inn i landet, særlig på grensen mellom Bulgaria og Tyrkia. Et 242 kilometer langt og 3 meter høyt grensegjerde på grensen mellom Bulgaria og Tyrkia ble påbegynt i 2014 og ferdigstilt i 2017. Gjerdet har et overvåkingssystem som gjør at bulgarsk politi varsler tyrkisk politi når de registrerer bevegelse ved gjerdet. Til tross for dette, klarer likevel en del å komme seg inn i Bulgaria via Tyrkia (Boček 2018, s. 5).⁵

⁵ Landinfo kjenner ikke til hvordan det konkret foregår.

Migranter og flyktninger som kommer til Bulgaria erfarer såkalte pushbacks fra bulgarsk grensepolitiet. De fleste tilfellene av pushbacks skjer på grensen mellom Bulgaria og Tyrkia, i form av at personer som har nådd frem til grensen blir dyttet tilbake til Tyrkia (Global Detention Project 2019, s. 8; Savova 2018, s. 17). Den bulgarske Helsinkikomiteen opplyste i e-postkorrespondanse med Landinfo (juli og september 2019) at dette skjer omtrent daglig. Det store flertallet av de som lykkes å slippe inn, gjør dette etter flere forsøk. Helsinkikomiteen har selv snakket med personer som flere ganger på grensen har blitt dyttet tilbake til Tyrkia. Redd Barna (som sitert i Global Detention Project 2019, s. 8) hevdet at det i 2018 var 154 tilfeller av voldelige pushbacks av barnefamilier.

I 2018 var det totale antallet personer som skal ha blitt utsatt for angivelige pushbacks (på begge grensene)⁶ (1570), anslått å være tre ganger så mange som alle som ble offisielt registrert som asylsøkere på grensene til Bulgaria i 2018 (655) (Savova 2018, s. 17).

På reisen til Bulgaria i 2017 fikk spesialrapportøren for migrasjon og flyktninger i Europarådet høre om tilfeller der grensepolitiet angivelig skal ha mishandlet asylsøkere. Når spesialrapportøren tok dette opp med innenriksdepartementet i Bulgaria, fikk han høre at både innenriksdepartementet og påtalemyndigheten hadde åpnet etterforskning av grensepolitiet. Etterforskningen viste imidlertid at ingen lovbrudd hadde funnet sted (Boček 2018, s. 6).

«Inadmissibility procedure» anvendes ikke for søkere som kommer over grensen fra Tyrkia

I henhold til loven om asyl og flyktninger, kan en asylsak unntas realitetsbehandling (såkalt «inadmissibility procedure») dersom asylsøkeren (Den bulgarske Helsinkikomiteen u.å b):

- Har fått beskyttelse i et annet EU-land.
- Har fått eller kan få beskyttelse i et trygt tredjeland, gitt at vedkommende kan returneres tilbake til landet.
- Kommer fra et trygt tredjeland, gitt at han/hun kan returneres til det aktuelle landet.
- Har levert en ny asylsøknad uten nye opplysninger.
- Allerede har en pågående asylsak eller har fått innvilget asyl i Bulgaria.

På spørsmål om bulgarske myndigheter lar være å realitetsbehandle søknader («inadmissibility procedure») når søkere kommer over grensen fra Tyrkia, svarer den bulgarske Helsinkikomiteen at bulgarske myndigheter for tiden ikke anvender «trygt tredje asylland»-vurderinger. I den siste AIDA-rapporten (Savova 2018, s. 40) fremgår det at avslag basert på at søker kommer fra et trygt tredje asylland i prinsippet skal gjelde tilfeller der søkeren har bodd i landet over lenger tid. Transitt eller korte opphold vurderes ikke som tilstrekkelig for å anvende vurderinger av trygge tredje asylland.

Bulgarske utlendingsmyndigheter svarte ikke direkte på Landinfos spørsmål om Tyrkia blir vurdert som et trygt tredje asylland, men opplyste til Landinfo at vurderingen av om et tredjeland er trygt gjøres på individuelt grunnlag, og i samsvar med art. 38 i EU-direktiv 2013/32 om retur til trygge tredjeland (SAR, e-post juli 2019).

⁶ Det vil si på grensen mellom Bulgaria og Tyrkia og mellom Bulgaria og Hellas.

For tiden unntar bulgarske myndigheter realitetsbehandling kun i tilfeller der kriteriet «har levert en ny asylsøknad uten nye opplysninger» er oppfylt (Den bulgarske Helsinkikomiteen u.å.b; Savova, e-post juli 2019).

Rettsikkerhetsgarantier

Flertrinns klagebehandling

Etter loven er det to ankeinstanser i klager som har blitt behandlet etter såkalt vanlig asylprosedyre. I saker som har blitt avgjort etter Dublin-forordningen, hurtigprosedyre eller når saken er unntatt realitetsbehandling som følge av at person har levert ny asylsøknad uten nye opplysninger, er det én ankeinstans (Den bulgarske Helsinkikomiteen u.å.a).

Klagebehandling på vedtak i vanlig prosedyre⁷

Et negativt vedtak i SAR i såkalt vanlig prosedyre kan påklages til regionale administrative domstoler. Det er domstolen i regionen der man er bosatt som skal behandle saken. En sak skal påklages innen to uker etter at vedtak ble fattet. Det er to klageinstanser: førsteinstans- og anneninstansdomstoler. Klager i første- og anneninstans gir utsatt iverksettelse av vedtaket. Gjennomsnittlig saksbehandlingstid i begge instanser er rundt 15 måneder (Den bulgarske Helsinkikomiteen u.å.a).

Klage til en førsteinstansdomstol innebærer full gjennomgang av alle sakens realiteter. Asylsøkeren må også møte opp personlig og svare på spørsmål. Dersom klageren ikke får medhold i førsteinstans, kan dommen ankes til anneninstansdomstol (siste instans) (Supreme Administrative Court). Det er kun lovanvendelsen som kan prøves av denne domstolen (Den bulgarske Helsinkikomiteen u.å.a).

Dersom en av domstolene kjenner vedtaket ugyldig, må SAR innen 10 til 14 dager omgjøre sitt vedtak. Den bulgarske Helsinkikomiteen påpeker at SAR ofte ikke overholder disse fristene, og at de har fortsatt å avslå saker, selv om domstolen har instruert annerledes (Den bulgarske Helsinkikomiteen u.å.a).

Klagebehandling i Dublin-saker

Klager på vedtak i Dublin-saker⁸ kan bare fremmes for den administrative domstolen i Sofia. I motsetning til klagebehandling i vanlige asylsaker, er det én klageinstans i Dublin-saker. Klagen får ikke oppsettende virkning. Klagen må fremmes innen 7 dager, og det kan gis

⁷ I henhold til loven om asyl og flyktninger skal en asylsak som behandles etter vanlig prosedyre, være ferdigbehandlet innen seks måneder. Det vurderes først om asylsøkeren oppfyller kravene til flyktningstatus. Dersom ikke, vurderes det om søkeren oppfyller kravene til subsidiær beskyttelse. Tidsfristen er først og fremst veiledende. Dersom det ikke foreligger tilstrekkelig informasjon til å fatte vedtak etter seks måneder, kan tidsfristen forlenges ytterligere ni måneder (Den bulgarske Helsinkikomiteen u.å.a). I 87 prosent av sakene ble seks måneders-fristen overholdt. Den gjennomsnittlige saksbehandlingstiden varierer fra tre til seks måneder, ifølge SAR (som sitert i den bulgarske Helsinkikomiteen u.å.a).

⁸ Vedtakene går ut på at søkeren skal overføres til et annet Dublin-land.

juridisk bistand. Svært få vedtak i denne porteføljen blir påklaget, så det foreligger begrenset domstolpraksis (Den bulgarske Helsinkikomiteen u.å.c).

Klagebehandling etter ny asylsøknad uten nye opplysninger

Dersom en ny asylsøknad som ikke inneholder nye opplysninger blir avgjort uten realitetsbehandling, kan vedtaket om ikke å realitetsbehandle påklages innen 7 dager. Det gis ikke utsatt iverksettelse under klagebehandlingen. Klagen kan bare fremmes til den administrative domstolen i Sofia, som den eneste klageinstansen i slike saker (Den bulgarske Helsinkikomiteen u.å.d).

Tilgang til tolketjenester

Ifølge loven om asyl og flyktninger skal det tolkes til et språk som asylsøkeren forstår (Den bulgarske Helsinkikomiteen u.å.a). Tolkning i asylsaksbehandlingen, både før behandling, under asylintervju og klagebehandling har imidlertid vært et problem i mange år. Dette opplyser både den bulgarske Helsingforskomiteen og spesialrapportøren i Europarådet.

Myndighetene gir informasjon til asylsøkere hovedsakelig gjennom brosjyrer og plakater, på bulgarsk, engelsk og arabisk. Spesialrapportøren i Europarådet påpeker at dette er utilstrekkelig ettersom mange asylsøkere er analfabeter, eller ikke snakker språket det er oversatt til (Boček 2018, s. 8).

Det mangler informasjon og tolker på blant annet farsi og pashto, som er språk mange asylsøkere snakker. Dette gjelder under registrering og intervju, og under domstolsbehandling når det klages på negativt vedtak (Boček 2018, s. 8). Der det ikke finnes tolk på språket til en asylsøker, har saksbehandlere selv bestemt hvilket kommunikasjonsspråk som skal brukes. Tilfeller der asylsøkere må tolke i andres saker forekommer, men svært sjelden (Savova 2018, s. 20).

Det skal ha vært tolk inne i 63 prosent av klagen som har blitt behandlet i domstolene. I over 60 prosent av disse sakene skal imidlertid tolken ha hatt mangelfull kunnskap i bulgarsk. Domstolene har ikke kvalitetssikret tolkene, noe som ifølge Helsinkikomiteen utgjør et alvorlig rettssikkerhetsproblem (Savova 2018, s. 20).

Helsinkikomiteen (Savova 2018, s. 21) påpeker også at kvaliteten på tolkingen er utilstrekkelig. Ganske ofte blir asylsøkerens opplysninger oppsummert av tolken (fremfor å bli oversatt ord for ord) eller så kommenterer tolken på troverdigheten eller sannsynligheten av opplysningene.

Tilgang til juridisk bistand etter at klagen er fremmet

Ifølge loven om juridisk bistand har asylsøkere krav på gratis juridisk hjelp i alle faser av asylsøkerprosessen. Denne bestemmelsen trådte i kraft i 2013. Det er det statlige National Legal Aid Bureau som er ansvarlig for å gi rettshjelp (Savova 2018, s. 23; Boček 2018, s. 8; Den bulgarske Helsinkikomiteen u.å.a).

I praksis får asylsøkere fri rettshjelp først når klagen har blitt fremmet for domstolen. Fri rettshjelp i forbindelse med saksbehandlingen i førsteinstans eller under klageforberedelse har fortsatt ikke blitt implementert. I slutten av 2017 fikk National Legal Aid Bureau finansiering fra AMIF (EUs Asylum, Migration and Integration Fund) for å gi sårbare asylsøkere rettshjelp

under behandling i førsteinstans. Prosjektet varer ut januar 2020. Ved slutten av 2018 hadde 272 asylsøkere fått rettshjelp (Savova 2018, s. 23, 24; Savova, e-post juli 2019).

AMIF-finansieringen omfatter også rettslig bistand under klageforberedelsen for sårbare grupper. Ettersom «vanlige» asylsøkere får rettshjelp først etter at klagen har blitt fremmet, blir det påpekt at de er avhengige av bistand fra frivillige organisasjoner for å få forberedt og fremmet en klage (Savova 2018, s. 24).

Utover dette, mangler mange bulgarske advokater kunnskap om flyktningrett og menneskerettigheter. Dette skriver spesialrapportøren for migrasjon og flyktninger i Europarådet. National Legal Aid Bureau samarbeider derfor med UNHCR for å lære opp advokater, og med den bulgarske Helsinkikomiteen for å gi gratis juridisk rådgivning (Boček 2018, s. 23).

SAR skal informere asylsøkere som har fått avslag om hvor og hvordan de kan få advokathjelp. Dette gjøres også i praksis, ved at de får en liste over advokater sammen med det negative vedtaket (Den bulgarske Helsinkikomiteen u.å.a).

Dublin-returer og situasjonen for de returnerte

I 2018 mottok Bulgaria 3448 anmodninger om tilbaketakelse etter Dublin-prosedyren. 86 tilbaketakinger ble iverksatt (Savova 2018, s. 28). I 2017 mottok Bulgaria 7842 anmodninger om tilbaketakelse, og 470 av disse ble iverksatt (Den bulgarske Helsinkikomiteen, UNHCR & General Directorate of Border Police 2017, s. 10).

Asylsøkere som blir returnert til Bulgaria etter Dublin-prosedyren, og som ikke har fått asylsøknaden avgjort enda, skal ifølge den bulgarske flyktningeloven få asylsaken gjenåpnet og vurdert. Bestemmelsen blir ifølge flere kilder overholdt, og returnerte møter i utgangspunktet ingen hindringer når det gjelder å gjenåpne saken (Savova 2018, s. 29; Den bulgarske Helsinkikomiteen 2017, s. 10).

Alle som returneres til Bulgaria etter Dublin-prosedyren, og som ikke har et endelig avslag på asylsøknaden, blir per i dag innkvartert på mottak dersom de ønsker det, eller de kan bo privat. Dersom de har endelig avslag på asylsøknaden, blir den returnerte internert, i påvente av uttransport.⁹

I 2018 stoppet flere land å returnere visse grupper av asylsøkere til Bulgaria etter Dublin-konvensjonen. Dette er Tyskland, Østerrike, Sveits og Frankrike. Grunnen til at man stoppet returene er dårlige fysiske forhold i mottak og manglende garantier for overholdelse av rettighetene til de konkrete personene. Andre land har imidlertid opprettholdt Dublin-returer til Bulgaria¹⁰ (Savova 2018, s. 29). Per desember 2018 hadde det ikke blitt gjennomført noen Dublin-returer som omfattet spesielt sårbare personer. I noen få saker der man vurderte retur av familie med barn, har avsenderlandet bedt om forsikringer når det gjelder bolig og mottaksforhold i Bulgaria. Slike forsikringer har blitt gjort via diplomatiske kanaler (Den bulgarske Helsinkikomiteen u.å.c).

⁹ For mer informasjon, se *Respons Bulgaria: Asylmottak og interneringssentre* (2019).

¹⁰ Dette er blant annet Belgia, Tsjekia, Danmark, Hellas og Nederland (Savova 2018, s. 29).

For mer informasjon om andre lands praksis knyttet til Dublin-returer, se rapport fra den sveitsiske flyktninghjelpen (Zoeteweyj & Romer 2019, s. 29-33).

Om Landinfos responser

Utlendingsforvaltningens fagenhet for landinformasjon (Landinfo) innhenter og analyserer informasjon om samfunnsforhold og menneskerettigheter i land som Utlendingsdirektoratet (UDI), Utlendingsnemnda (UNE) og Justis- og beredskapsdepartementet har behov for kunnskap om.

Landinfos responser er basert på opplysninger fra nøye utvalgte informasjonskilder, og kan bygge på både skriftlig og muntlig kildemateriale. Opplysningene er behandlet i henhold til [anerkjente kvalitetskriterier for landinformasjon](#) og [Landinfos retningslinjer for kilde- og informasjonsanalyse](#).

En respons er et svar på konkrete spørsmål som saksbehandlere i utlendingsforvaltningen har stilt Landinfo, og er ikke ment å være utfyllende redegjørelser for et tema. Responsene er utarbeidet innenfor korte frister, og kildegrunnlaget er ikke alltid like bredt som i våre temanotater.

Landinfo er en faglig uavhengig enhet, og informasjonen som presenteres, kan ikke tas til inntekt for et bestemt syn på hva praksis bør være i utlendingsforvaltningens behandling av søknader. Landinfos responser gir heller ikke uttrykk for norske myndigheters syn på de forhold og land som omtales.

Referanser

Skriftlige kilder.

- Boček, T. (2018, 19. april). *Report of the fact-finding mission by ambassador Tomas Boček, Special representative of the Secretary General on migration and refugees, to Bulgaria, 13-17 November 2017*. Strasbourg: Council of Europe. Tilgjengelig fra <https://rm.coe.int/report-of-the-fact-finding-mission-by-ambassador-tomas-bocek-special-r/16807be041> [lastet ned 3. juli 2019]
- Den bulgarske Helsinkikomiteen (u.å.a). *Regular procedure*. Brussel: AIDA. Tilgjengelig fra <http://www.asylumineurope.org/reports/country/bulgaria/asylum-procedure/procedures/regular-procedure> [lastet ned 9. juli 2019]
- Den bulgarske Helsinkikomiteen (u.å.b). *Admissibility procedure*. Brussel: AIDA. Tilgjengelig fra <http://www.asylumineurope.org/reports/country/bulgaria/asylum-procedure/procedures/admissibility-procedure> [lastet ned 9. juli 2019]
- Den bulgarske Helsinkikomiteen (u.å.c). *Dublin*. Brussel: AIDA. Tilgjengelig fra <http://www.asylumineurope.org/reports/country/bulgaria/asylum-procedure/procedures/dublin> [lastet ned 12. august 2019]
- Den bulgarske Helsinkikomiteen (u.å.d). *Subsequent applications*. Brussel: AIDA. Tilgjengelig fra <http://www.asylumineurope.org/reports/country/bulgaria/asylum-procedure/subsequent-applications> [lastet ned 19. august 2019]
- Den bulgarske Helsinkikomiteen, UNHCR & General Directorate of Border Police (2017). *Bulgaria. 2017 Annual border monitoring report*. Sofia: Den bulgarske Helsinkikomiteen. Tilgjengelig fra http://www.bghelsinki.org/media/uploads/special/2017_annual_report_access_to_territory_and_asylum_procedure_en.pdf [lastet ned 3. juli 2019]
- Fuleihan, D. et al. (2018, juni). *The detention of asylum-seekers in Bulgaria*. Brooklyn: Refugee Solidarity Network & Center for legal Aid: Voice in Bulgaria. Tilgjengelig fra <https://refugeesolidaritynetwork.org/wp-content/uploads/2018/12/BU-RSN-Bulgaria-Report-final-final-2018.pdf> [lastet ned 9. august 2019]
- Global Detention Project (2019, 29. april). *Country report. Immigration detention in Bulgaria: fewer migrants and refugees, more fences*. Genève: Global Detention Project. Tilgjengelig fra

Respons **Bulgaria: Asylsystemet**

<https://www.globaldetentionproject.org/immigration-detention-bulgaria-fewer-migrants-refugees-fences>
[lastet ned 3. juli 2019]

- Matevžič, G. (2019). *Crossing a red line. How EU countries undermine the right to liberty by expanding the use of detention of asylum seekers upon entry: case studies on Bulgaria, Greece, Hungary, and Italy*. Budapest: Den ungarske Helsinkikomiteen. Tilgjengelig fra https://www.globaldetentionproject.org/wp-content/uploads/2019/02/crossing_a_red_line_REPORT.pdf [lastet ned 3. juli 2019]
- Romanian National Council for Refugees (2018, januar). *Asylum system and reception centers in Bulgaria and Cyprus*. Bukarest: Romanian National Council for Refugees. Tilgjengelig fra https://www.portal-ito.ro/documents/20181/67321/01_TR_CNRR.IGI+Asylum+System+and+Reception+Centers+in+Bulgaria+and+Cyprus+2018.01_EN.pdf/52f6d348-ae14-42ee-a115-a2fed8f3331c?version=1.0 [lastet ned 27. juni 2018] [lenken lar seg ikke lenger åpne]
- Savova, I. (2018, 31. desember). *Country report: Bulgaria*. Brussel: AIDA. Tilgjengelig fra <https://www.asylumineurope.org/reports/country/bulgaria> [lastet ned 27. juni 2019]
- Zoetewij, M. & Romer, A. (2019, 30. august). *Aktuelle situation für asylsuchende und personen mit schutzstatus*. Bern: Schweizerische Flüchtlingshilfe. Tilgjengelig via Ecolnet <https://www.ecoi.net/en/file/local/2016724/190829-bulgarien-auskunft.pdf> [lastet ned 7. oktober 2019]

Muntlige kilder

- State Agency for Refugees with the Council of Ministers in the Republic of Bulgaria, ved representant. E-post 24. juli 2019, 13. september 2019.
- Savova, Iliana. Den bulgarske Helsinkikomiteen, leder av programmet for flyktninger og migranter. E-post 12. juli 2019, 9. september 2019.

© Landinfo 2019

Materialet i denne publikasjonen er omfattet av åndsverklovens bestemmelser. Uten særskilt avtale med Landinfo er enhver eksemplarframstilling og tilgjengeliggjøring bare tillatt i den utstrekning det er hjemlet i lov.